

***Aliyot for women
in an
orthodox setting?***

שעור לזכר נשמת

דבורה גולדה בת יוסף מיכאל הלוי ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה

In memory of Deborah Waxman

פִּיהָ פְּתִיחָה בְּחִכָּמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל-לְשׁוֹנָה

Aliyot for women in an orthodox setting?

1. All might be included, but for 'respect for the public'.

1. Maimonides, Hilchot Tefilla 12:3 (1180)

One does not read from the Torah in public with fewer than ten, adult, free men.

רמב"ם הלכות תפילה יב, ג

אין קורין בתורה בציבור בפחות מעשרה אנשים גדולים בני חורין.

2. Maimonides, Hilchot Tefilla 12:17

A woman should not read in public because of 'respect for the public' (*kevod ha-tzibur*).

רמב"ם הלכות תפילה יב, יז

אשה לא תקרא בציבור מפני כבוד הציבור.

3. Talmud Bavli, Megilla 23a (2nd century)

All may be included in the quorum of seven (called up on Shabbat), even a minor and even a woman. But the sages said that a woman should not read from the Torah because of 'respect for the public'.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף כג.

הכל עולין למנין שבעה, ואפילו קטן ואפילו אשה. אבל אמרו חכמים: אשה לא תקרא בתורה, מפני כבוד צבור.

4. Tosefta Megilla 3:11 (2nd century)

All may be included in the quorum of seven (called up on Shabbat), even a woman and even a minor. One does not bring a woman to read to the public.

תוספתא מסכת מגילה (ליברמן) ג, יא

והכל עולין למנין שבעה אפילו אשה אפילו קטן. אין מביאין את האשה לקרות לרבים.

5. Shulhan Aruch (Rabbi Josef Caro, 1563), Orech Haim 282:3

All may be included in the quorum of seven (called up on Shabbat), even a woman and a minor who knows to whom the blessing is addressed. But the sages said that a woman should not read in public because of 'respect for the public'.

שולחן ערוך אורח חיים סימן רפב, ג

הכל עולים למנין שבעה, אפילו אשה וקטן שיודע למי מברכין, אבל אמרו חכמים: אשה לא תקרא בצבור מפני כבוד הצבור.

6. Rama (Rabbi Moses Isserlis, 1572) on Shulhan Aruch, Orech Haim 282:3

These would **be among** those called up but they should not **all** be women or minors.

שולחן ערוך אורח חיים רפב, ג (הגה)

ואלו דוקא מצטרפים למנין הקרואים, אבל לא שיהיו כולם נשים או קטנים

7. Rabbi Nissim of Gerona (Ran, 1290 - 1375) on Megilla 23a (on page 13a of Rif)

All may be included in the quorum of seven (called up on Shabbat), even a woman or even a minor.

The meaning of 'included' is that they may complete the seven but not that all of the seven should be women or minors. For, because they are not obliged, they do not entirely fulfill the obligation.

Originally, only the opening and the closing readers said the blessings. At that time, a woman or a minor would neither read the first portion nor the last one because their blessings could not fulfill the obligations of the others.

Now that the rabbis have ordained that all seven readers should say the blessings, a woman or a child can read even the first and last portions. And, because they read, of course they say the blessings, just as a minor says the blessings when reading the Haftara.

ר"ן מסכת מגילה דפי הרי"ף י"ג

הכל עולין למנין שבעה ואפילו אשה ואפילו קטן.

פירוש עולין להשלים קאמר ולא שיהו כולם קטנים ולא נשים דכיון דלאו בני חיובא ניהו, לא מקפי לגמרי.

ולפום עיקר דינא נמי שאינו מברך אלא הפותח והחותם, אשה וקטן אין קורין ראשון ולא אחרון משום ברכה לפי שאי אפשר לקורין האחרים שיצאו בברכתם,

ומיהו השתא דתקון רבנן שיברכו כולם אשה וקטן קורין אפילו ראשון ואחרון.

וכיון דקורין ודאי מברכין, מידי דהוה אקטן דמפטיר בנביא ומברך ברכת הפטרה.

8. Rabbi Yehuda Herzl Henkin, Edah Journal 1:2, 2001 (Page 3)

As to the meaning of *kevod ha-tzibur* as it applies to women reading the Torah, *Petah ha-Devir* explains it as the need to avoid creating the impression that there were not enough men literate enough to read from the Torah themselves and that women had to be brought in to supplement them.

2. Respect for the public: can it be set aside?

9. Talmud Bavli (2nd - 5th century), Yoma, 70a

He reads the passage "On the 10th day" in the book of Numbers (the maftir reading for Yom Kippur) from memory. Why? Let him roll the scroll on (from the portion of the day) and read from it!

Rav Huna the son of Rav Yehoshua said in the name of Rav Sheshet, "Because one does not roll a sefer Torah in the presence of the congregation, out of 'respect for the public'".

10. Rashi (1040 - 1105) on Talmud Bavli, Yoma 70a

Because of 'respect for the public'. They will have to wait in silence.

11. Shulhan Aruch, Orech Haim 144:3

One does not roll a sefer Torah in the congregation because of the 'respect for the public'.

But if they only possess one sefer Torah, and they need to read two sections, they **do** roll it and 'respect for the public' is put aside.

12. Maimonides, Hilchot Tefilla 12:23

In a synagogue, one does not read from a scroll containing only **one** of the books of the Torah because of 'respect for the public'.

13. Maimonides, Responsum 294

Question. Regarding daily Torah reading in a community that has no sefer Torah. Should they read from a scroll that does not contain all five of the books of the Torah, with the blessings before and after the reading, or should they refrain from reading entirely?

Similarly, if the sefer Torah is not made according to *halacha*, is it permitted for the reader to say the blessing or forbidden?

Answer. It is permitted to say a blessing over a sefer Torah that is *pasul* (i.e. not made to the standard required).

The blessing that is recited on reading from a scroll is not like the blessing recited on taking a *lulav* or sitting in a *succa*. For if the *lulav* or *succa* were *pasul* (i.e. not made to the standard required) this would be an empty blessing: the blessing is recited on the command to take the *lulav* or sit in the *succa* and if these were not properly-made then the command is not fulfilled.

But in this case of reading from a sefer Torah, the command is **to read**, whether from a scroll that is *kasher* or *pasul*. One would recite the blessing even if one **read from memory**.

The proof for this idea is to be found in the tractate of Gittin (60a) "One does not read from a scroll containing only **one** of the books of the Torah because of 'respect for the public'".

Can there be any greater defect in a sefer Torah than not containing all five books? If a sefer Torah lacked one single letter it would be invalid!

Why was the reason given as 'respect for the public'? The rabbis could have given as the reason the fact that the scroll was invalid and the blessing empty . . .

But the prohibition on reading from a scroll containing only **one** of the books of the Torah is because of 'respect for the public' and **not** because the blessing is empty.

תלמוד בבלי מסכת יומא דף ע עמוד א

ובעשור של חומש הפקודים קורא על פה. אמאי? נגלול וניקרי! - אמר רב הונא בריה דרב יהושע אמר רב ששת: לפי שאין גוללין ספר תורה בציבור, מפני כבוד ציבור.

רש"י מסכת יומא דף ע עמוד א

מפני כבוד ציבור - שיהו מצפיין ודוממין לכך.

שולחן ערוך אורח חיים סימן קמד, ג

אין גוללין ס"ת בצבור מפני כבוד הצבור; ואם אין להם אלא ס"ת אחד, והם צריכים לקרות בשני ענינים, גוללין, וידחה כבוד הצבור.

רמב"ם הלכות תפילה יב, כג

אין קוראין בחומשין בבתי כנסיות משום כבוד ציבור.

שו"ת הרמב"ם סימן רצד

שאלה. על דבר קריאת התורה בכל יום אם אין להם ס"ת מהו שיקראו בחומשים ויברכו לפנייה ולאחריה או ימנעו להקריאה כל עיקר. וכן בס"ת שאינו עשוי כהלכתו . . . אם מותר לברך הקורא בהם אם אסור לברך. יורנו רבינו.

תשובה. מותר לברך בספר תורה פסול.

ואין הברכה על הקריאה בספר כמו שהברכה על נטילת לולב או ישיבה בסוכה שאם היתה סוכה פסולה או לולב פסול נמצאת ברכה לבטלה שהמצוה היא נטילת הלולב או ישיבת הסוכה שעליהן מברך ואם היו פסולין לא עשה מצוה.

וכאן בקריאה המצוה היא הקריאה בספר תורה בין שקרא בספר כשר בין שקרא בספר פסול ואפילו קרא על פה יברך.

וראיה לדבר זה האי דאמרינן (גיטין ס' א') "אין קורין בחומשין מפני כבוד הצבור". וכי יש בעולם פסלנות כמו פסלנות חומש! אפילו היה ס"ת חסר אות אחת פסול וכ"ש חומש.

ולמה נתנו הטעם מפני כבוד הצבור? והיה להם לתת הטעם מפני שהוא פסול שנמצא ברכה לבטלה. . .

. . . שאין קורין בחומשין מפני כבוד צבור לא מפני שהברכה לבטלה.

3. Setting aside 'respect for the public': a woman goes up.

14. Rabbi Meir of Rottenburg (1220 - 1293), Responsum 4:108

In a city which is entirely populated by *cohanim* and does not have even a single *Yisrael*, it seems to me that a *cohen* should read twice and then women should read. For everyone can make up the seven (called up on Shabbat), even a slave, a maid-servant or a minor (Megilla 23a).

Rabbi Simha interprets that this applies even when three are called up (during the week or Shabbat afternoon) for the Mishna in Megilla states that "a minor reads from the Torah" (Source 21).

In addition, it states, "but the sages said that a woman should not read from the Torah because of 'respect for the public'".

But where there is no alternative, 'respect for the public' should be set aside for the sake of the insult to the *cohanim* who read from the Torah, lest people say that they are the children of divorcees.

15. Rabbi Ovadia Yosef, Yehave Da'at, Part 4, 16

Question. Are women obliged to give thanks for deliverance (*bircat hagomel*) after giving birth or after an illness?

.

One should add that there is no need to be anxious about the idea that a woman's singing voice is 'nakedness' in a place where there is fear of Heaven. . . .

We can bring in support of this the saying in the Talmud in Megilla (23a), "All may be included in the quorum of seven (called up on Shabbat), even a woman. But the sages said that a woman should not read from the Torah because of 'respect for the public'".

Rabbi Jacob Emden wrote that the first part of this saying, "even a woman", applies when seven men qualified to read cannot be found, but there is a qualified **woman** and it is not possible to read from the Torah without her.

And the second part of this saying refers to an occasion when seven qualified men **are** present and therefore a woman should not read from the Torah because of 'respect for the public' (see Rabbi Emden's words ad loc).

See also the Mordechai who writes that 'respect for the public' is set aside and a woman is called to the Torah when there is no alternative.

How could they allow a woman to be called up to read, with the musical intonation? Surely this is like a woman's voice raised in song?

We are forced to say that they permitted a woman to read in public, when seven men were not available, because, in a place where God's presence dwells, the sages did not fear for lustful thoughts (among the men).

16. Rabbi Mendel Shapiro, Edah Journal 1:2, 2001

In impromptu services held outside the synagogue, or in synagogues where there is consensus that a woman's Torah reading does not violate community standards of dignity, women may be permitted to read the Torah (or at least portions of it) as well. . . .

Because *qeri'at ha-Torah* by women would be a radical innovation, the practice should not be introduced in a way that directly challenges existing practice or causes dissension within established synagogues, whose *minhagim* should be respected.

However, where women's *aliyyot* and Torah reading take place in self-selected groups, the practice may not be attacked on the grounds that it violates binding *minhag*.

שו"ת מהר"ם מרוטנברג חלק ד (דפוס פראג) סימן קח

ועיר שכולה כהנים ואין בה אפילו ישראל אחד נ"ל דכהן קורא פעמים ושוב יקראו נשים דהכל משלימי למנין זי אפילו עבד ושפחה וקטן (מגילה כ"ג ע"א).

ופי רבי שמחה זצ"ל דלאו דוקא למנין זי אלא אפילו לשלשה דתנן סתמא בפ"ג דמגילה (כ"ד ע"א) קטן קורא בתורה.

ונהי דמסיק עלה אבל אמרו חכמי לא תקרא אשה בתורה מפני כבוד הצבור.

היכא דלא אפשר ידחה כבוד הצבור מפני פגם כהנים הקוראים שלא יאמרו בני גרושות הם.

שו"ת יחוה דעת חלק ד סימן טו

שאלה: האם הנשים חייבות לברך ברכת הגומל לאחר מחלה או לאחר לידה.

. . . ויש להוסיף . . . שזה שאמרו קול זמר של אשה ערוה, מכל מקום במקום דאיכא אימתא דשכינה, אין לחוש לכך.

. . .

ובזה ניחא גם כן מה שאמרו במגילה (כ"ג ע"א) הכל עולים למנין שבעה ואפילו אשה, אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא בתורה משום כבוד צבור.

וכתב הגאון יעב"ץ בהגהותיו שם, כי מה שאמרו ברישא ואפילו אשה, היינו כשאין שבעה אנשים הבקיאים לקרות בתורה, ויש שם אשה בקיאה, שאי אפשר בלעדיה, ובסיפא מדובר כשיש שבעה אנשים הבקיאים לקרות, ולכן לא תקרא אשה בתורה משום כבוד צבור. ע"ש.

וע"ע במרדכי (פרק הניזקין סימן ת"ד) שכתב דהיכא דלא אפשר ידחה כבוד צבור ואשה עולה למנין שבעה. (ע"ש). ולכאורה איך התירו להעלות אשה לקרות בתורה בטעמי המקרא, והרי זה כקול זמר באשה.

ובע"כ לומר שהתירו לאשה לקרות בצבור כשאין שבעה בקיאים לקרות, משום שבמקום השראת שכינה לא חששו חכמים להרהור.

4. Orthodoxy and consensus

17. Rabbi Yehuda Herzl Henkin, Benei Banim 2:11

Women's reading of the Torah is certainly not an assault on heaven's respect, for if it were, how could women have been allowed to read Torah before the *takannah* [concerning *kevod ha-tzibbur*] was made?

Therefore, if a congregation waived its respect, it would be effective in permitting *aliyot* for women.

But I have already written that this would be an opening to assimilationists, and that a congregation that gives its women *aliyot* will be "excluded from the congregation of the [returning] exiles" (Ezra 10:8).

שו"ת בני בנים סי"א

וקריאת נשים בתורה בודאי אינה פגיעה בכבוד שמים שאם לא כן היאך התירו לנשים לקרא בתורה קודם התקנה? ולכן תועיל מחילת הצבור אצל עליות נשים.

אבל כבר כתבתי שהוא פתח למתבוללים... וצבור המעלה נשים לקריאת התורה יבדל מקהל הגולה.

18. Rabbi Harvey Belovski, "A Flawed Partnership", (online at www.rabbibelovski.co.uk), March 13th 2015 ("unanimously supported by the Rabbinical Council of the United Synagogue")

In Israel, Rabbi Yehuda Herzl Henkin, a leading halakhist known for his sensitive and creative approach to contemporary women's issues, offers the most damning repudiation: 'women's *aliyyot* remain outside the consensus, and a congregation that institutes them is not Orthodox in name and will not long remain Orthodox in practice.'

As such, the practice lies beyond the parameters of halakhah, its implementation a new denominational reality; similar reasoning applies to women's Torah reading in a mixed gathering.

19. Rabbi Yehuda Herzl Henkin, Edah Journal 1:2, 2001

I agree with much of Rabbi Mendel Shapiro's comprehensive and thoughtful article...

Where does all this leave us? Regardless of the arguments that can be proffered to permit women's *aliyyot* today . . . women's *aliyyot* remain outside the consensus, and a congregation that institutes them is not Orthodox in name and will not long remain Orthodox in practice.

In my judgment, this is an accurate statement now and for the foreseeable future, and I see no point in arguing about it.

That leaves us with the possible exceptions. I have already written in *Benei Banim* that if done without fanfare, an occasional *aliyah* by a woman in a private *minyan* of men held on Shabbat in a home and not in a synagogue sanctuary or hall can perhaps be countenanced or at least overlooked.

. . . . *Simhat Torah* is already marked by unusual leniencies, and what goes on then does not necessarily affect the rest of the year. In many synagogues a number of readings take place simultaneously inside and outside the main sanctuary, and another could be added largely for women.

5. What about the obligation to read? Leaving aside 'respect for the public', maybe a woman's reading is invalid entirely!

20. Mishna Rosh HaShana 3:8

A deaf-mute, an idiot and a minor cannot enable the public to fulfill their religious obligation.

The principle is that someone who is not personally obliged to perform an action cannot carry it out on behalf of the public.

משנה מסכת ראש השנה ג, ח

חרש שוטה וקטן אין מוציאין את הרבים ידי חובתן

זה הכלל כל שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן

21. Rabbi Shlomo Riskin, Meorot 7:1, 2008 (summary, page 18)

Women are not obligated with respect to public Torah reading; accordingly, they cannot discharge an obligation devolved upon the community of males. . . .

That rationale—the inability of one having no obligation to perform a particular act to discharge the obligation of one who is so bound—is alluded to in shorthand by the term "dignity of the congregation," for the dignity of one bound by an obligation is impaired by an effort to have that obligation discharged by one not so bound. Accordingly, such congregational dignity cannot be waived.

22. Talmud Bavli, Megilla 4a (3rd century)

Rabbi Yehoshua ben Levi said that women were obliged to read the Megilla, for they were included in the miracle.

תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ד.

ואמר רבי יהושע בן לוי: נשים חייבות במקרא מגילה, שאף הן היו באותו הנס.

23. Ritva (Rabbi Yom Tov ben Avraham Asevilli (1260 – 1320)

Even though we rule according to Rabbi Yehoshua ben Levi that women are obliged [to read the Megilla] and others may fulfill their obligation by hearing them, it does not constitute 'respect for the public'.

24. Rosh (Rabbi Asher ben Yehiel, 1290 -1327) on Brachot 7:20

The fact that a minor, a slave and a woman, who are not included in the command to study Torah, nevertheless are called up among the seven is because the sefer Torah is to be **heard**.

The blessing is not in vain because we doesn't say "who has **commanded** us regarding words of Torah" but, instead, "who has **chosen** us" and "who has **given** us". These are the words of Rabenu Tam.

25. Mishna Megilla 4:6 (2nd century)

A minor may read from the Torah and translate but may not recite the blessings before the *Shema*, nor lead the congregation in prayer nor recite the priestly blessing.

26. Meiri (1249 - 1310) on Mishna Megilla 4:6 (Bavli page 24a,)

A minor may read from the Torah because the only purpose is to make the people **hear**. This is not a commandment like those others, about which it is written that individuals who are not obliged to perform it themselves cannot perform it on behalf of the congregation.

27. Mishna Megilla 4:3 (2nd century)

One does not say the blessings of the *Shema*, nor lead the community in prayer, nor say the priestly blessing, nor read from the Torah, nor read from the haftarah nor recite grace after meals with the name of God, with fewer than ten.

28. Ramban (Moses Nachmanides, 1194 - 1270), Sefer Milhamot HaShem, Page 3a of Rif on Megilla

All these mentioned in the Mishnah (Megilla 4:3 and 23b) are obligations that devolve on the **public** and only apply to those concerned But the Megilla is obligatory for every single **individual** as well as for the community.

29. Rabbi Ovadiah Yosef, (Sefer MiShiurei Rabenu Ovadiah Yosef Shlita, Nisan תשנ"ח, page 103)

What is the reason that a woman can go up (to the Torah) even though she is not obliged? We know that someone who is not obliged cannot discharge the obligation of others, and she is not obliged. How can she fulfill the obligation of the community?

The answer is as follows. The essence of the Torah reading is that people should know and understand and hear the Torah. It does not matter who reads it: a woman or a minor can both read and fulfill the obligation of the community, because, in the end, everyone hears the Torah and learns.

We therefore don't require that the reader is under a personal obligation, and thus wrote the Meiri and the Rosh, namely, that Torah reading is a **public** rather than an **individual** obligation, and we only require that an individual is under a personal obligation when discharging the obligations of others if the obligation itself is an individual one.

חידושי הריטב"א מסכת מגילה דף ד.

וכיון דקיי"ל כר' יהושע בן לוי דחייבות, אף מוציאות, אלא שאין זה כבוד לציבור

רא"ש מסכת ברכות פרק ז סימן כ

והא דסלקי קטן ועבד ואשה דליתנהו בתלמוד תורה למנין שבעה (במגילה דף כג.) משום דסי"ת לשמיעה קאי וברכה אינה לבטלה דלא מברכים אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה אלא אשר בחר בנו ואשר נתן לנו עד הנה דברי ר"ת

משנה מסכת מגילה ד, ו

קטן קורא בתורה ומתרגם אבל אינו פורס על שמע ואינו עובר לפני התיבה ואינו נושא את כפיו

בית הבחירה למאירי מסכת מגילה דף כד.

קטן קורא בתורה שאין הכוונה אלא להשמיע לעם ואין זו מצוה גמורה כשאר מצות שנאמר בה כל שאינו מחויב וכו'

משנה מסכת מגילה פרק ד, ג

אין פורסין את שמע ואין עוברין לפני התיבה ואין נושאין את כפיהם ואין קורין בתורה ואין מפטירין בנביא . . ואין מזמנין בשם פחות מעשרה.

מלחמת ה' פ"ק דמגילה דף ג

השנויים במשנתנו כולם חובת הצבור הן ואינן אלא במחוייבין בדבר אבל במגילה כשם שהצבור חייב כך כל יחיד ויחיד חייב.

ספר עובדיה יוסף עמוד ק"ג

והטעם שיכולה לעלות אף שאינה מחוייבת, אף דקיימא לן דכל שאינו מחוייב בדבר אינו מוציא אחרים ידי חובתם, והרי אינה מחוייבת- כיצד תוציא את הרבים?

התשובה לכך, עיקר קריאת התורה היא שידעו ויבינו וישמעו את התורה, ואין נפקא מיניה מי קוראת דאף שהיא אשה או קטן יכולים לקרוא ולהוציא את הרבים, דסוף סוף כולם שומעים התורה ולומדים.

ועל כן לא בעינן בכגון זה שתהא בר חיובא, כך כתב המאירי והרא"ש, שאין קריאת התורה חובת יחיד אלא חובת הציבור, ורק בחובת היחיד בעינן שהמוציא יהיה בר חיובא.

6. Is a woman a valid 'ba'alat keriah' to read for other 'olim'?

30. Rabbi Harvey Belovski, "A Flawed Partnership", (online at www.rabbibelovski.co.uk), March 13th 2015, ("unanimously supported by the Rabbinical Council of the United Synagogue")

Speaking to his rabbinate (February 2014, re-iterated February 2015), Chief Rabbi Ephraim Mirvis cited the Frimers' analysis in his unequivocal rejection of the halakhic validity of 'partnership' services.

31. Rabbis Aryeh Frimer and Dov Frimer, "Women, Keri'at ha-Torah, and Aliyyot", Tradition 46:4, 2013 [words in square brackets inserted by the author]

We have seen above that if and when a woman or a minor receives an *aliyya*, they can read their portion for themselves. Under those very same conditions, can they do so for other *olim* as well, i.e., can they serve as *ba'al keriah*? [page 87]

. . . Following the lead of Magen Avraham, the overwhelming majority of *posekim* rule that neither a minor nor a woman can serve as *ba'alei keriah*. They base their stance on the grounds that women are not obligated in *keriat ha-Torah*, while minors bear, at most, a lesser obligation than majors.^{176,177} [Page 90; footnote 176 there references the Magen Avraham and Igrot Moshe quoted below in Sources 32 & 33]

32. Magen Avraham (Rabbi Avraham Gombiner, 1635 - 1682) on Shulhan Aruch 282:3

A minor. But he cannot be a *ba'al koreh* until he reaches *bar mitzvah*. . . .

And it seems from here that a woman is obliged to hear the Torah reading. And even though she is not connected to *Talmud Torah* and women are not obliged in *Talmud Torah*, they are obliged to hear the Torah reading, like the command of *hakhel* which applies to women and children.

33. Igrot Moshe (Rabbi Moshe Feinstein), Orech Hayim, Book 2, Section 72

The case of a boy who has mistakenly learned to read the *parasha* of the shabbat **before** his *bar-mitzvah*. Can one be lenient and allow him to read for the community? . . .

The Magen Avraham writes that a minor cannot be a *ba'al koreh*. . .

In the case of *shofar*, the fact that the blower must have the intention to fulfill the obligation of the listener isn't because the blower **fulfills** the obligation of the listener but rather because the listener must hear the voice of the *shofar* blown as a *mitzvah* that is relevant to him

This reasoning does not apply to reading from the Torah, in which the law only requires a person to **hear** another's public reading. The **reader** does not need to fulfill the listeners' obligation via the reading because it is the **listener** who fulfills the whole of the *mitzva* on his own by **listening**, however the others read.

Thus we can easily understand why a minor's or a woman's reading **is** sufficient for the community to fulfill its obligation, even though a woman is not obliged to hear the reading of the Torah and could not fulfill another's obligations in the case of any other similar *mitzvah*.

For, in this case, the hearers don't fulfill their obligation via the reader but, rather, via **their own hearing, which is the mitzvah itself, and which they do for themselves.**

But we must now question our current practice that one *ba'al koreh* reads for all those called up. For the *mitzvah* requires a number of different readers [seven on shabbat]. And, in our current practice, only one *ba'al koreh* reads and the congregation only hears one voice.

מגן אברהם על שולחן ערוך אורח חיים סימן רפבג:

קטן. אבל להיות הוא מקרא אינו יכול עד שיביא ב' שערו' (ר"מ מלונדרש בתשו' ב"י סימן מ"ג). . .

משמע מכאן דאשה חייבת לשמוע קריאת התורה ואע"פ שנתקנה משום ת"ת ונשים אינן חייבות בת"ת מ"מ מצוה לשמוע כמו מצות הקהל שהנשים והטף חייבים בה.

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ב סימן עב

בטעו בזמן היותו בן י"ג שנה ולמדוהו לקרא הסדרא דשבת הקודם אם יש להקל שיהיה מקרא בצבור?

הנה המג"א סימן רפ"ב סק"י הביא מכנה"ג שקטן אינו יכול להיות מקרא . . .

יצא לן שאף בשופר מה שצריך התוקע לכוין להוציא אינו מדין שהתוקע מוציא אלא משום שצריך שישמע קול תקיעה של מצוה השייך לו.

וטעם זה לא שייך בקה"ת שהדין הוא דוקא לשמוע קריאת אחרים כשקורין בצבור לא שייך שיצטרך המקרא להוציא דהא זה ששומע איך שהאחרים קורין עושה בעצמו דהרי שומע בעצמו ועושה כל המצוה שעליו.

ולכן ניחא בפשיטות מה שגם קטן עולה ויוצאין בקריאתו וכן אשה אף אם פטורה מקה"ת ולא היה בכחה להוציא אחרים במצוה אחרת כה"ג, משום דהא אין השומעין צריכין להוציא מהקורא אלא ששמיעתן הקריאה היא המצוה וזה עושין השומעין בעצמן.

אבל יקשה איך יכולין להקרות כנהוג שהשי"צ קורא לכל הקרואים

הא צריך לשמע קריאה דמספר אנשים והרי אינו קורא אלא אחד ונמצא ששומעין רק קריאת אחד,

33. Igrot Moshe Oreh Hayim, Book 2: 72 (cont'd)

Even if those called up read quietly with the *ba'al koreh*, this quiet reading has no function because a public reading must be heard by the whole community.

We must therefore say that the one called up [*the oleh*] is the one who "reads" to the community, via an agent, and the "reader" [*the ba'al koreh*] is the agent of the one called up.

Since this mechanism is that of agency, a minor may not be a *ba'al koreh* for the other *olim* because a minor does not have legal capacity to be an agent, just as he does not have capacity for any other legal function.

His reading would just be considered the reading of a minor and not the reading of the others called up. But the reading of one person is not sufficient for the public to fulfill their obligation. . .

Thus, even though a minor could, if called up on his own, read his own section and fulfill the obligation of the community, he could not read for the others who were called up, just as the Magen Avraham reasoned.

שו"ת אגרות משה אורח חיים חלק ב:עב

ואף שיקרא בלחש אינו כלום דהא צריך לשמוע קריאת מספר אנשים כשקורין להשמיע לצבור ולא כשקורין בלחש שאין זה קריאה דצבור.

ולכן מוכרחין לומר דנחשב שהעולה המברך הוא הקורא המשמיע להצבור והוא מדין שליחות דהמקרא הוא שלוחו להשמיע לצבור.

וכיון שהוא מדין שליחות אין קטן יכול להקריא לעולין האחרים משום שקטן לא נעשה שליח שאינו בדין שליחות כמו לכל דיני התורה

ויתחשב שהוא רק קריאתו דהקטן ולא קריאת מספר הקרואים העולין, ובקריאת האחד הרי אין יוצאין ידי קה"ת, ולכן אף שקטן כשעולה בעצמו יכול לקרא פרשתו בעצמו ויוצאין בזה הצבור מ"מ להיות מקרא לקרואים אחרים אינו יכול כדסובר המג"א בשם כנה"ג

7. Hearing Torah is a life-force: a woman is among those chosen to receive it even without being among those commanded.**34. Rosh (Rabbenu Asher ben Yehiel) Brachot 7:20**

The fact that a minor, a slave and a woman, who are not included in the command to study Torah, nevertheless are called up among the seven is because the sefer Torah is to be **heard**.

The blessing is not in vain because we don't say "**who has commanded us**" regarding words of Torah" but, instead, "**who has chosen us**" and "**who has given us**".

These are the words of Rabenu Tam.

רא"ש מסכת ברכות פרק ז סימן כ

והא דסלקי קטן ועבד ואשה דליתנהו בתלמוד תורה למנין שבעה (במגילה דף כג.) משום דסי"ת לשמיעה קאי

וברכה אינה לבטלה דלא מברכים אשר קדשנו במצותיו וצונו על דברי תורה אלא אשר בחר בנו ואשר נתן לנו .

עד הנה דברי ר"ת

35. Exodus 15:22-25 (King James translation)

22 So Moses brought Israel from the Red Sea, and they went out into the wilderness of Shur; and they went three days in the wilderness, and found no water.

23 And when they came to Marah, they could not drink of the waters of Marah, for they were bitter: therefore the name of it was called Marah.

24 And the people murmured against Moses, saying, What shall we drink?

25 And he cried unto the Lord; and the Lord shewed him a tree, which when he had cast into the waters, the waters were made sweet: there he made for them a statute and an ordinance, and there he proved them.

שמות פרק טו, כא-כז

וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּמִדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מַיִם:

וַיָּבֹאוּ מִרְתְּהָ וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתֹּת מִיַּם מִמֶּרְהָ כִּי מְרִיִם הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מִרְהָ:

וַיִּלְלֵנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵּאמֹר מַה נִּשְׁתָּה:

וַיִּצְעַק אֶל יְקֹוֹק וַיֹּוֹרְהוּ יְקֹוֹק עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שֵׁם שֵׁם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשֵׁם נִסְהוּ:

36. Talmud Bavli, Baba Kama, 82a

They went for three days in the desert and found no water (Exodus 15:22).

The interpreters said, "Water must refer to Torah", as in the verse, "Hoy, let anyone who is thirsty go to water" (Isaiah 55:1).

Because they had walked for three days without Torah they were exhausted.

The prophets amongst them decreed that they should read from the Torah on Shabbat, on Monday and on Thursday, so that three days should not go by without Torah.

תלמוד בבלי מסכת בבא קמא דף פב.

וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מיים

דורשי רשומות אמרו: אין מיים אלא תורה, שנאמר: "הוי כל צמא לכו למיים". כיון שהלכו שלשת ימים בלא תורה נלאו

עמדו נביאים שביניהם ותיקנו להם שיהו קורין בשבת ומפסיקין באחד בשבת, וקורין בשני ומפסיקין שלישי ורביעי, וקורין בחמישי ומפסיקין ערב שבת, כדי שלא ילינו ג' ימים בלא תורה.

Appendix: Talmud and halacha are for all, male and female alike.

37. Maimonides: Hilchot YeSodey HaTorah 4:13

The issues of these four chapters, concerning the five commandments - to believe in God and his unity, to love and fear God and to worship him - were known by the first sages by the term "Pardes" (orchard).

They said that "four entered the orchard" and, even though these were leaders of Israel and great sages, they didn't all have the strength to understand all of these things in their essence.

And I say that only a person who has already filled their stomach with "bread and meat" should journey in the "orchard". This "bread and meat" is to know to clarify what is permitted and forbidden and their ramifications from the other commandments.

Even though the sages called these things "small" - for they said (Sukka 28a) that the divine chariot was a great matter and the arguments of Abbaya and Rava were small ones - they should have precedence. For they settle a person's mind and they are the greatest goodness that the Holy One bestowed on this world, in order to inherit the next one.

Everyone can know them: adult and child, man and woman, someone with a profound intellect and someone with a shallower one.

וְעִינֵי אַרְבַּע פְּרָקִים אֵלוֹ שֶׁבְחַמֶּשׁ
מִצְוֹת הָאֵלוֹ--הֵם שְׁחַכְמִים הֵרָאוּ שׁוֹנֵי
קוֹרְאֵי אוֹתָן פְּרָדֶס,

כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ אַרְבַּע נִכְנְסוּ לַפְּרָדֶס וְאִף
עַל פִּי שְׂגֹדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל הָיוּ וְחַכְמִים
גְּדוֹלִים הָיוּ, לֹא בָלֵם הָיָה בָהֶן בּוֹחַ לֵידַע
וְלִהְשִׁיג כָּל הַדְּבָרִים עַל בְּרִינָן.

וְאֵנִי אוֹמֵר שֶׁאֵין רְאוּי לְהַטִּיל בְּפְרָדֶס,
אֲלֵא מִי שֶׁנִּתְמַלֵּא כְרֶסוֹ לֶחֶם וּבִשָּׁר;
וְלֶחֶם וּבִשָּׁר זֶה, הוּא לֵידַע בְּאוֹר הָאֶסוּר
וְהַמֵּתֵר וְכִיוּצָא בָהֶן מִשְׁאֵר הַמִּצְוֹת.

וְאִף עַל פִּי שְׂדָבְרִים אֵלוֹ, דְּבַר קָטָן קָרְאוּ
אוֹתָם חַכְמִים, שֶׁהָרִי אָמְרוּ חַכְמִים דְּבַר
גְּדוֹל מַעֲשֵׂה מִרְכָּבָה, וְדָבַר קָטָן הָיָה
דְּאֲבֵי וְרַבָּא; אִף עַל פִּי כּוֹ, רְאוּיִין הֵן
לְהַקְדִּימָן: שֶׁהֵן מִשְׁבִּין דַּעְתוֹ שְׁלֵאֲדָם
תְּחִלָּה, וְעוֹד שֶׁהֵן הַטּוֹבָה הַגְּדוֹלָה
שֶׁהַשְּׂפִיעַ הַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ הוּא לְיִשׁוּב הָעוֹלָם
הַזֶּה, כַּדִּי לְנַחַל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא.

וְאִפְשָׁר שִׂידַעַם הַכֹּל--גְּדוֹל וְקָטָן, אִישׁ
וְאִשָּׁה, בַּעַל לֵב רַחֵב וּבַעַל לֵב קָצֵר.